

- Min helg som racerförare -

Prolog

Efter 7 år i kartingstolen började vi se oss omkring efter en utveckling, helt enkelt något nytt. Formelbil eller standardbil?

Möjligheterna att få testa på något kändes som mer eller mindre obefintliga, så en början fick bli en åktur i en Porsche 944 på Sturup Raceway. Hmm, kanske inte så dumt det med standardbil.

Hem och kolla på nätet. Vad finns, vad kostar det, vilken klass, vilken bil? Frågorna var många. Inte minst... Hur känns det att själv köra en standard bil?

Som ett brev på posten dyker ett inlägg på SSK Racings hemsida. "Racingsugna juniorer sökes! Är du intresserad av att prova Racing?"

Det kändes som världens chans att få prova på just standardbilsracing.

Ett snabbt mailsvar till SSK:s ordförande Mikael Carlsson och ett lika snabbt svar från honom. Efter ett trevligt, informativt och givande samtal med Mikael på lördagskvällen, var jag inbjuden som testförare på Kinnekulle Ring. En dröm hade blivit verklighet.

Först kändes det som om de två veckorna mellan telefonsamtal och racinghelg gick riktigt långsamt, tills pappa en dag sa: "- Packa väskan, grabben. I övermorgon drar vi till Kinnekulle Ring." Nu var det dags.

Vandrarhem bokades, väskor packades och sen bar det av.

Lördag 2008-06-28

Vi hade bestämt med Mikael att träffas på Kinnekulle Ring för lite information och genomgång av söndagens äventyr, så vi tog sikte på vandrarhemmet i Hällekis för att checka in först.

Ett schysst hemtrevligt vandrarhem med ett litet rum för mig och pappa. Men vem vill vara här när bensinångor och motorljud hägrar. Mot Kinnekulle Ring!

När vi kom till banan möttes vi av Mikael. Vi gjorde som alla andra tävlande denna helg. Började i sekretariatet med att fylla i anmälan, hälsokontroll, tillfällig licens och försäkringspapper.

Sedan var det dags att träffa Benny, som skulle vara min personliga mentor och mekaniker under helgen. Benny kör själv banracing i en gammal Volvo, en familjeklenod som även hans far kört. Skönt med en erfaren mekaniker.

Framför oss stod en Renault 5 Junior med vänster framhjul liggandes på marken. Kvällen innan hade Benny upptäckt en trasig bussning i vänster övre bärarm.

Benny och Mikael jagade liv i en verkstad

i Lidköping som skulle göra en ny bussning. Verkstadsägarens fru var inte lika nöjd med hans "prioritering".

I väntan på bussning fanns dock massor att gå igenom.

Först provade vi ut stolen. Lutning, avstånd, bältesjustering och den så kallade "pungsnodden". Allt måste vara perfekt i en banbil.

Sedan var det dags för besiktning av bilen, förarutrustning och fler underskrifter. Besiktningen utfördes av Ulf Berglund.

Därefter träffade vi Magnus Carlsson, bror till Mikael, för att hålla ett förarsammanträde motsvarade det som övriga förare haft på morgonen. Mycket papper, information och trevliga människor.

Senare på kvällen lånade Benny en Saab, som egentligen var Safety Car, för att visa oss runt anläggningen. Vi började med att Benny körde oss runt

banan och visade det snabbaste spåret. Sen fick jag prova att köra. Det gick ganska bra men Benny tyckte jag körde för mycket gokartspår, det vill säga jag höll inne bilen i kurvorna. En standardbil ska jobba över hela banan. Men tänk själv, hur många andra har kört Safety Car på Kinnekulle?

Efter några varv var spårvalen bättre och Benny var nöjd med kvällens övning.

Efter en lång dag var vi hungriga och drog in till Götene för att äta pizza. Mätta och belåtna kom vi tillbaka till banan och då hade bussningen kommit. Benny och en annan mekaniker var i full gång med att få den på plats.

Vi gillade stämning i depån, alla hjälpte alla, skämtade och umgicks. Vi träffade också Ida Ericsson, tjejen som körde bilen innan.

Bussningen på plats och bilen hissades ner från pallbockarna. Nu var den minst sagt låg.

Klockan blev mycket och vi skulle orka nästa dag, så vi åkte till vandrarhemmet för välbehövlig sömn.

Söndag 2008-06-29

Klockan ringer, 6.20, upp och hoppa! Självt var jag pigg och på hugget, men pappa var lite långsammare. Antar att det är åldern... Vi packade våra saker, checkade ut från vandrarhemmet och tog sikte mot Kinnekulle Ring. Väl framme på banan tog vi del av SSK:s frukostbuffé i cafeterian och kollade in alla nyvakna konkurrenter.

På tal om nyvaknen så ramlade vår chefsmekaniker Benny inte ut ur sin lilla, gula husbil förrän halv nio, en halvtimme efter avtalad tid, med orden: "- Lugn, vi hinner."

Medan vi väntade på Benny så blev bjudna på kaffe hos Uffe Andersson som kör Volvo 140 i Classic cup. Återigen kul med denna gemenskap.

Benny är på plats och en sista genomgång av bilen. Ringtryck, tankning och oljekoll. Några verktyg är också bra att ha med sig upp till depån. Benny plockar ihop vad som behövs i sin "bra-att-ha"-låda.

Dags för dagens första körning och jag hoppar in i bilen. Startar på ett kick och vi tar oss alla upp till banan. Nu börjar nerverna göra sig påminda och jag känner mig smått nervös, min första tur i en "äkta" banbil.

Bilarna radas upp på led, bockas av i funktionärens lista och släpps ut på banan.

Det skakar och bullrar precis som det ska vara i en banbil. Farten ökas successivt och jag jobbar mig genom växlarna. Riktigt kul det här...

Bilen har rätt okej väghållning på grund av sin låga vikt och sänkta fjädring. Efter tio minuters testkörning kör alla in i depån, för att sedan korsa start-och-mål rakan och tillbaka till uppställningsområdet. I bilen och innanför overallen är nu temperaturen betydligt högre än när vi startade. Tiden på uppvärmningen var 1.20.092. Känns helt okej med tanke på att växlingarna inte var helt på topp.

Benny var nöjd med dagens uppvärmning och sin egen toppinsats som mentor.

Efter att alla klasser gjort sina testheat och vi haft genomgång av min körning, var det dags för dagens kvalkörning. Kvalheatet var på tjugo minuter och nu skulle man sätta en så bra tid som möjligt för att få starta så långt fram som möjligt i finalen.

Ut på banan igen, på jakt efter de andra och en bra tid. När jag kom ut på banan igen gick det mycket bättre, jag fick rätt på växlingarna och började få upp farten genom att låta bilen drifva ut mer i kurvorna. Tiderna blev snabbt bättre och snart var jag nere på 1.12. När kvalet tog slut hade jag kört på 1.12.555 vilket i och för sig bara gav en sista plats, men jag var ganska nöjd. Jag tyckte att jag borde ha kunnat köra

fortare. Alla andra var dock nöjda med min insats och jag möttes av applåder när jag körde in i depån. Banracing är ju kul...

Vidare över rakan och in i Parc Ferme. Där fick vi förare stå inom en avspärning medan tekniker och besiktningspersonal gick igenom bilarna.

Kurr i magen igen och dags för lunch. Alla bilarna kördes ner till uppställningsområdet. Vi tog del av cafeterians lunchbuffé och laddade inför eftermiddagens race.

Klockan närmade sig 13.30 och dags för dagens race. Bilen kollades igen av Benny och mig. Efterspände bärarmen, tankade, kollade ringtryck och reste stolen upp ett hack. Nu var vi laddade för race.

Bilarna radades upp, prickades av och jag tog på mig all utrustning. Vi körde ut i lagom fart efter en Safety Car för att värma upp däck, motorer och bromsar.

Innan sista kurvan körde vår Safety Car in och alla nio bilarna körde ut på långa rakan. Nerverna på utsidan av kroppen och adrenalin ut i fingertopparna. Nu var det dags. Den röda lampan sloknade och jag tryckte gasen i botten. Bra med fältet fram under bron och upp till kvarnkurvan och en hård inbromsning. Clio-bilarnas bättre väghållning gjorde att de snart drog ifrån och jag fick fokusera på mitt eget race. Fram till kurvan, en lätt touch på bromsen, in mot apex och sedan låta bilen driftna ut igen. Det går ju bra det här.

Efter tolv av de femton varven började de första komma ikapp för varvning. Flaggvakterna visade blå flagg och jag lämnade snyggt plats så de kunde passera.

Gasa, växla, bromsa in mot apex och driftna ut igen. Nu hade jag fått kläm på det här. PNO Racing hade en lyckad dag, då deras tre förare korsade mållinjen först, och sedan kom alla vi andra. Jag putsade min tid från kvalet med nästan en hel sekund och är helt klart nöjd. Banracing är ju riktigt kul!

In i parc ferme igen och nu kontroll av allas brandsäkra handskar. Jag tycker det är bra att de kollar så alla har rätt skyddsutrustning. Direkt efter vår final var det prisutdelning för Renault Junior Cup och Formel Basic. Grattis till grabbarna i PNO-teamet.

Vi avrundade dagen med lite eftersnack tillsammans med Mikael, Benny och Susanne. Mikael berättade om sina och SSK:s visioner och satsningar med denna "Prova-på racing"-bilen och lite om framtiden. Benny som varit min personliga mentor och mekaniker denna helgen är även licensutbildare inom racing. De var alla

mycket nöjda över min insats och erbjöd mig en kostnadsfri banracinglicensutbildning till hösten.

Tack så mycket för det!

Vi sa hej då till alla våra nya bekanta och packade in prylarna för hemfärd. Trötta, fulla av upplevelser och tacksamma för denna trevliga helg.

Nu blir det till att leta banracingbil, för det här är ju livet!

/Oscar Nilsson

Jag vill framföra mitt varmaste tack till alla som gjort denna helgen till en toppenupplevelse:

SSK

Mikael Carlsson

Benny Pettersson

Susanne Carlsson

Magnus Carlsson

och alla andra nya vänner och de jag träffat på Kinnekulle Ring 28-29/6 2008